

Kirkeligt Samfund

11. marts 1994

Til Folketingets Kirkeudvalg

Ang. L 142 folkekirkens økonomi samt L 140 § 44

Da loven om folkekirkens økonomi er til behandling i Kirkeudvalget, tillader Kirkeligt Samfund sig at rette henvendelse til Kirkeudvalget med forslag om nogle ændringer i den del af økonomiloven, som angår landskirkeskatten.

Landskirkeskatten udgør en voksende del af kirkeskatten, bl.a. på grund af nye udgiftsområder som tilskud til samarbejdsinitiativer og finansiering af mellemkirkeligt arbejde samt øgede udgifter til uddannelse og udligning. Størrelsen af landskirkeskatten bestemmes dels i lovgivningen, dels administrativt af kirkeministeren. Udskrivning af landskirkeskatten foretages af kommunerne efter direkte henvendelse fra kirkeministeren, uden at menighedsrådene inddrages.

På denne baggrund foreslår vi følgende ændringer:

1. L 142, § 12. Der lægges loft over det beløb, der af landskirkeskatten kan anvendes til finansiering af det centrale mellemkirkelige råd.

2. L 140, § 44. Denne bestemmelse bør udgå. Finansiering af samarbejdsinitiativer bør udelukkende påhvile de lokale kirkekasser på baggrund af menighedsrådenes og provstiudvalge-

nes prioritering. Et »starttilskud« fra landskirkeskatten vil betyde en uhensigtsmæssig indblanding i den lokale langtidspanlægning.

3. Udligningsbeløbet på indtil 12% af landskirkeskatten bør fjernes og erstattes af en udligningsordning af samme størrelsesorden som i dag, men uden om landskirkeskatten. Udligningsbeløbet opkræves alene hos de - hvad kirkelige udgifter angår - mindst belastede kommuner og overføres til de mest belastede kommuner. Det vil betyde, at landskirkeskatten generelt kan sænkes med 12%.

4. Den landskirkeskat, der skal pålignes i en kommune, samt dette beløbs fordeling på udgiftsposter bør meddeles de berørte menighedsråd og provstiudvalg, hvorefter beløbet indgår i det ligningsbeløb, menighedsråd og provstiudvalg beslutter at udskrive. Denne »synliggørelse« af landskirkeskatten kan danne baggrund for en kvalificeret og bred debat om denne del af den kirkelige beskatning, og den vil være en understregning af menighedsrådenes centrale placering i den folkekirkelige forvaltning og økonomi. Ændringen forudsætter, at landskirkeskatten fordeles på kommunerne efter det senest kendte indkomstgrundlag.

Med venlig hilsen

Finn Riber Jensen

Formand for Kirkeligt Samfund